

రాత్రి 9 గంటలకు

(ఒక పట్టణంలో మనుష్యుల మనస్సుల ఊహల
మాటల కోలాహల హాహాలం.)

ఒక సందులో ఒక చిన్న యింటోంచి - “అమ్మా, భయం వేసోంది. ఈ రోగం యింక తగదే. అమ్మా కావిలింఛుకోపే చచ్చి పోకుండా. బాబోయ్ డాక్టరు దున్నపోతు ఎక్కివస్తున్నాడు. నైతస్కోపు పాశంలా విసురుతున్నాడమ్మా.”

ఒక రోడ్డు మొగని ఆధునిక కవి :

“గంటల కారు చప్పుడు, పక్కవూరు అంటుకుందని విన్నప్పుడు అరెరె పాపం! అరెరె ఏమిటి ఉపద్రవం! టాక్సీ చేయించుకువెళ్ళి చూసి వదామా భాయి? ఆ జ్వాలా మహోత్సవాన్ని చూస్తే వండ్రపుల్ వచన పద్యం ఒకటి వస్తుంది. హుతాశన కృతాశన గృహ గృహ కర్పూరభస్మం నా పద్యం.....”

ఒక యింటి అరుగుమీదనుంచి లోపల వంటింట్లోకి కేక -

“ఒసేవ్, నాకు కందిపచ్చడి అంటే యిష్టం.”

ఒక రసపిపాసువు మరొకడితో -

“బలే బలే! పద్మిని ఎంత మజాగా వుందిరా జిస్ జిస్.... ఏమిటో దాని పేరు....జలాంతర క్రీడా సమయ బహిరతజంఝూది సురమ్మా పద్మినీ పద్మినీ....పిక్కరు ఏదో దొంగల్ని గురించిట. అయినా వెధవ కథా కమామిషు ఎవడిక్కావాలి?”

పక్కనున్న పాతిక వోల్టు విద్యుద్దీపకాంతిని కమ్మేస్తూ ఒక షాపుకారు దోవనపొయ్యే చలమయ్యతో -

“రెపు మా బామ్మరి చెల్లెలు కొడుకు పెళ్ళి. గొప్ప విష్టేశాను, అంటే మా అబ్బిగాడిదే. కట్నం పందొమ్మిదిపేల ఎనభై ఒక్క రూపాయ నాలుగు పెనలు, పె రూపాయా నాలుగు పెనలూ బామ్మర్లకి సంభావన యిచ్చేస్తాను. ఏది శాశ్వతం లెదూ! అయినా ఆ మాత్రం దానం సెయ్యకపోతే బెడిసికొడ్డుది సెలమయ్యా.”

ఆశావాది అయిన ఓ గుమాస్తా తన మిత్రుడితో -

“చనే రోల్సు రాయిస్ కిందపడి చావాలి. ప్రాణం ఎంత మెత్తగా హాయిగా పోతుంది. ఎంత గొప్ప! అబ్బ తలచుకుంటేనే ఒళ్ళు గగుర్పొడుస్తుంది.”

ఒక కల్బులోంచి -

“మూడు జోకర్లు కల్పినా డిక్ అవలేదు. బాడ్ లక్. ఇంకొక బ్రాందీ సోడా.... బోయ్!”

ఒక డాబా పిట్టగోడ నానుకు నించున్న ఒకావిడ పక్క డాబా మీదున్న మరో ఆవిడితో -

“ఏమోయ్, చంద్రుడెంత బాగున్నాడో ఆకాశంమీద. మన వీధి మొగని కిళ్ళికొట్లో ఉన్న గిరజాల అబ్బాయిలాగ.”

ఒక మధ్యతరగతి యింట్లోంచి -

“ఏమండీ నా మాట వినండి. సానిటౌంప కిళ్ళకండీ. మీ పాదాలిట్టుగుంటాను. మీ పిల్లల్ని చూడంది. వీళ్ళ గతేం కాను? అబ్బ కొడతారేవండీ, పోనీ కొట్టండి. చంపండి. నా రక్తాన్ని మీ చేతులకు రాసుకుని మీ ప్రేయురాలి పెదాలకు రాయండి. ఎర్రగా వుంటాయి చప్పరించేందుకు. హారి భగవంతుడా ప్రీకి మొగుడు వెధవే గతికదా....!”

ఓ రికావాడు -

“నెడు నెడూ. తప్పకోవయ్యా బాబూ. ఈ రికా అంటే ఎంటనుకున్నావ్. యిమానంలాగ ఎగురి. దీని తస్సా మందూ గబుక్కున యాకన్ డౌనయిపోయిందిగాని, లేందే డబుల్ టూకీ రెండొందలు కొట్టి ఉండేవాణ్ణి బాబయ్యా. రికాలాగే యోగంవుంటే అంకె ఎందుకు తగుల్తది, దొంగనాయెదవ మార్కెట్టు!”

ఒక కాలేజీ విద్యార్థిని స్నేహితురాలితో -

“అవిగో గుళ్ళో గంటలు. కా రీకమాసం వెన్నెల. చేవుడి ప్రసాదం పెడతారు రావే సుజాతా. (మెల్లగా) మన కాన్మేట్ మురళీ ధరరావు... అబ్బ వాడే పొడుగా. ఎర్రగా టక్ అప్ చేసుకునీ.... ఆ మధ్య రిబ్బను పంపాడూ.... వాడూ ప్రతీరోజూ వస్తాడే. వాడికి మనలాగే ఎంతో భక్తి పాపం!”

ఒక కోతలరాయుడు -

“నాకు స్పోర్టు అంటే చాలా యిష్టమండీ. క్రికెట్, బేస్ బాల్, పోలీయో తెగ ఆడేసేవాణ్ణి నా చిన్నప్పుడు.”

ఒక లాడ్ స్పీకరులోంచి.

“అఖిలాంధ్ర సాహితీ సమావేశం.... మంత్రిగారు అధ్యక్షులు— మ్యూన్సిపల్ చైర్మన్ గారు ప్రారంభకులు.... చాంబర్ ఆఫ్ కామర్సు ఉపాధ్యక్షుల ఉపన్యాసం ‘సాహిత్య వ్యాపారమూ లాభనష్టాల పరీక్ష....’ మహాకవి ‘శాతకర్ణి’ ‘తాజా రచన’ కీ రిపథంలో పరుగెత్తే స్తోత్రరథం నుండి రసవత్తర ఘట్టాల కావ్య పఠనం.”

ఒక పాత్రికేయుడు తన గదిలో వ్రాసుకుంటూ -

“ఊరికి కరణమూ, భాషకి వ్యాకరణమూ ప్రబల శత్రువులు.”

ఒక ఖైదీ -

“ఈపాటికి వంతెన క్రింద ఓ చుక్కెసి మనోళ్ళతో మాంచి సరదాగా వుండేవాణ్ని. కొండమీద నెందుడు గిర్రున తిరుగుతూండేవాడు రంగులరాటంలాగ : ఇప్పుడెదవ బ్రతుకు కటకటాల యెనక్కి తోసే సారు.... అయినా వూరికినే.... దేపుడితోడు.... వూరికినే కొడవలితో ఇలా ఆన్నానో లేదో యెదవ అర్చకం ముండ అదేరా నా పెళ్ళాం - కళ్ళు తేలేసి టపీమని సచ్చిపోయింది. పికెలిగి పిట్టలా కొట్టుకుంది. ఏంటో గాని నా కప్పుడు మాత్రం శానా కట్టమనిపించిందిరా, ఆ యెత్రి బాగుచి యేపుగా సాపుగా వుండేది పికెలిపిట్టలాగు. ఏమేతేనేం యిప్పుడిక్కడ జైల్లోపడి సత్తున్నా ఓ సుక్కెనా లేక....”

ఓ మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్త రిపోర్టు-

హృదయాలలో శూన్యం ఎక్కువై నకొలదీ థియేటరు నిండి పోతాయి. అందుకోసం థియేటర్ యజమానులకు నా సలహా ఏమిటంటే ధనికవాదాన్నే ఎప్పుడూ బలపరచండి.”

ఒక అల్పా-మోడరన్ కవీంద్రుడు-

“నియోన్ లెట్లకింద పేరుకున్న చీకట్లో పట్టణ కన్య పరాభవం. అర్థమయిందా సోదరా యీ చిత్రం !”

సరికొత్త మోడల్ కారులో వెనకసీటులో కూర్చున్న భర్త భార్యతో-

“నీ మెడలో నెక్లెస్ ఎలా మెరుస్తోందో.”

(భార్య) “బ్లాక్ మార్కెట్ సంపాదన రాత్రుళ్ళే మెరుస్తుందిటగా !”

కృష్ణాబారేణిమీద నుంచున్న ఓ కృష్ణమూర్తి స్వగతం-

“ఇక్కడనుంచి దుమికితే చచ్చిపోతానని గ్యారంటీ వుందా ? నేను దూకి చావనా లేకపోతే నా అప్పులవాణ్ని యిక్కడకు తీసుకొచ్చి తోసెయ్యనా ? ఏది కర్తవ్యం ?”

విదేశాలనుండి కొత్తగా తిరిగి వచ్చిన ఒక ఆఫీసరు -

“స్కాండల్. దూరంగా వుండు. మరీ మీదకు వస్తున్నాడు చూడండి ముషి వెధవ. అబ్బ కంపు, మాసినబట్టలూ, ఒళ్ళంతా దుమ్ము వీడూ.... పోనీ యిస్త్రీ చేసిన శుభ్రమైన చొక్కా, పాంటూ తొడుక్కుని అడుక్కోకూడదూ.... బ్లడీబెగర్, సభ్యత తెలియని దేశం.”

ఒక వేళ్ళ మరొకతెతో -

“చూడవే ఆ ప్లీడరుగారు మన్ని చూసి మొహం చిట్టించుకుని ఎలా వెళ్ళుతున్నాడో - వాట్టి నీతివాసన కొడుతూ : మొగుడు పోగానే చెల్లెల్ని చేరదీసి ఆ సీ అంతా కాజేసి తగిలేశాడు పెద్దమనిషి !”

ఒక అరవై యేళ్ళ వృద్ధనారి సగర్వంగా చూడవచ్చిన చుట్టంతో -

“నాకు పదముగురు సంతానం నాయనా : ఆరుగురు మగపిల్లలు. అందరూ అనేవారు నువ్వెంత అదృష్టం చేసుకున్నావే అని. మా ఆయన గుమాసా పనిచేసి రిటైరయారు. మా పెద్దబ్బాయి కోరులో గుమాసా, రెండోవాడు మున్సిపల్ ఆఫీసులో గుమాసా, మూడోవాడు కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీలో గుమాసా, నాలుగోవాడు బియ్యంమిలులో గుమాసా. అయిదోవాడు ఎక్స్‌యిజ్ ఆఫీసులో గుమాసా, ఆరోవాడు కిరాణాకొట్టులో గుమాసా. అందరూ అరవై డెబ్బై కరకులు తెచ్చు కుంటున్నారు. వాళ్ళకీ తామరతంపరలా పిలాజెలా.... ఇంక పెద్దమ్మాయి మొగుడు రైల్వేలో గుమాసా. రెండో అల్లుడు (చుట్టం చెవులు మూసుకొన్నట్టు ఆవిడకు తెలియదు.)

వివిధ శబ్దాలు -

సోడా సోడా.... ‘కాయ్ రాజా కాయ్ చూస్తే లేదు కాస్తేవుంది....’ అర్జంటుగా యివ్వండి కొంచెం సై నేడ్.... మీ కొళ్ళా కాంట్రాసెప్టివ్లు దొరుకుతాయాండీ.... యన్. టి. రామారావు ఎంత బాగున్నాడే శ్రీకృష్ణుడి లాగ.... ఏయ్ బుద్ధిలేమా లారీకిందపడి చావాలని వుందా? హలో

హలో సాక్ ఎక్సెంజీకి.... షేర్లు ఎలా వున్నాయి? వంతెనకింద
 ఎవల్నో పొడిచి చంపారట ఘోరం.... ఢిల్లీ ఎక్స్ప్రెస్ రెండుగంటలు
 లేటు.... సోజా రాజకుమారీ సోజా....

చరతవాక్యం -

రాత్రి 9 గంటలకు రమ్మంటుంది పట్టణం. రంగువేసుకున్న
 మొహం రాకాసివంటి అహం మిరుమిట్లు కొలిపే నవ్వుతో మెత్తగా
 కౌగలిస్తుంది నిన్ను.

అభిరుచీ వ్యక్తిత్వం చచ్చి అమాంతం మూస్తావు కన్ను.

(ఆంధ్రప్రదేశ్ వీక్లీ 1961)